

Kári Durhuus nøgdur við avrikið í Grønlandi:

Vit høvdu besta verjuspælið

Kári Durhuus, annar av venjarunum hjá kvinnum landsliðnum, er væl nøgdur við avrikið í Grønlandi. Føroyska liðið spældi væl, vísti gott taktiskt skil og hevði besta verjuspælið í kappingini, heldur hann

Fyrstu hondbóltlandsdystirir hjá kvinnum í 16 ár vóru í farnu viku í Grønlandi og samanumtikið spældi tað væl av – kanska betri enn nógv frammanundan høvdu roknað við eftir so langan stöð.

Eisini Kári Durhuus, sum saman við Inga Olsen venur liðið, var væl nøgdur við sitt lið.

– Kvinnurnar spældu væl, vóru taktiskt klókar, og so høvdu vit eftir minari meting besta verjuspælið í kappingini, sigur Kári Durhuus.

– Grønlandska liðið var sera væl fyri tekniskt, tær spældu væl og gjørdur nøkur flott mál. Okkara vunnu dystirnar, tí vit spældu skilabetti og vóru stöðugari gjøgnum dystin.

Báðar dystirnar móti Grønlandi vann føroyska liðið við greiðum muni, men Kári Durhuus heldur at tað tænar føroyska liðnum

Føroyska kvinnulandsliðið í hondbólti. Frá vinstri: Sólrun Krosslá, Paula Jacobsen, Daimi Poulsen, Hildur Sørensen, Óluva Djurhuus, Signhild Petersen, Annika Johansen, Ann Hansen, Sóley Mikkelsen, Beinta Sørensen, Inga Dahl, Eyðleig Mikkelsen, Brynhild Klein, Inga F. Danberg, Mildrið Jacobsen og Ingi Olsen. Kára á Dunga vantar á myndini

til rós, tí tær grønlandska vóru væl fyri.

Íslendska liðið var betri enn tað grønlandska – tað staðfestu tær íslendsku við tveimum reiðum sigrum – og Føroyar tapti eisini báðar dystirnar móti teimum.

– Tær íslendsku vóru betri samanspældar enn okkara og liðið var sum heild sterkt, men vit stöðu okkum sera væl móti teimum, og kundu eins væl havt fingið enn betri úrslitt.

– Vit førdu í báðum dystunum í háltveikinum og

nakað út í seinna háltveik, men so fór at dragna. Tað var líkasum at vit mistu tak- ið móti endanum av dystinum.

Mugu halda fram

Kári Durhuus og Ingi Olsen hava havt avmarkaða tíð at arbeiða við liðnum. Teir vóru noyðdir at finna eina stammu innan stutta tíð, og tað gjørdi, at skift var ikki nógv út í dystunum.

Hvørja ferð var útgangsstøði tað sama, frá vinstri til høgru: Mildrið Jacobsen,

Inga F. Danberg, Sóley Mikkelsen, Eyðleig Mikkelsen og Signhild Petersen, og so var Daimi Poulsen á strikuni.

Nógvir aðrir góðir spæl- arar eru á liðnum, men venjararnir valdu tryggu loys- ina og spældu við sama útgangsstøði hvørja ferð.

– Vit kunnu gerast ein helvt betri, um vit halda fram at venja miðvíst. Enn hava vit einki fingið at vita frá Hondbóltssambandinum um ætlanin er at halda fram, men tað vóni eg at tað

verður til. Kvinnurnar hava víst sera góðan vilja, bæði undir fyrirreikingini og undir kappingini, og eg og Ingi eru so fegnir um innsatsin hjá teimum, at vit vilja gjarna halda fram, sigur Kári Durhuus.

– Eg tosaði við við venjaran hjá íslendska landsliðnum og hann tosaði um, at U21 kapping fyrr kvinnur fór at vera í Íslandi næsta ár. Tað er kanska nakað, sum vit kundu verið við til.

– Út frá dystunum í Grønlandi dugi eg at siggja,

at arbeiði við kvinnum kann gerast spennandi í framtíðini, tí tær hava víst slíkan positiva hugburðug ídni, at møguleiki er fyri at menna liðið nógv.

Kvinnurnar hava skotið upp, at landsliðið í allan vetur fer at hava regluliga venjingar saman, hóast eingin beinleiðis avbjóðing er fyri framman, og tað vísur hugburðin hjá spæl- arunum, sum hava uppi- borið, at hildið verður fram við landsliðsarbeiðnum.

ek

Veteranurin var profilur

37-ára gamla Óluva Djurhuus víst stórspæl millum stengurnar

Elsti spælarin á føroyska kvinnulandsliðnum í hondbólti er Óluva Djurhuus, og hon var millum bestu spæl- ararnar á liðnum á ferðini í Íslandi. Bæði hon og hin málverjin, Hildur Sørensen, vístu stórspæl, og ikki minst í fyrsta dystinum á ferðini var Óluva í eissinum.

– Eg feldi at tað gekk væl hjá mær, og tað var stuttligt. Eg tók fleiri skot, sum eg ikki vanliga takið, m.a. tá strikuspælarin royndi seg, sigur hon.

Umframt at aldursforseti á landsliðnum, er hon eisini einasta kvinnan á liðnum í dag, sum áður hevur spælt landsdyst. Óluva var við, tá Føroyar fyri 16 árum síðani spældu landsdystir, og at hon framvegis ger seg galdandi millum tær bestu, er í sær sjálvum eitt bragd.

Óluva minnst væl sein-

astu dystirnar aðrenn landsliðið hjá kvinnum datt niður fyri.

– Vit spældu tveir dystir móti Íslandi í oktober mánaða í 1980 í Føroyum, og taptu stórt. Í november kom Grønland á vitjan, og hóast okkara lið varð sett saman í síðstu løtu, so gekk nógv betri tá. Vit spældu ein dyst í Havn og ein í Klaksvík og vunnu báðar, greiður hon frá.

Á grønlandska liðnum heaferð var ein spælarin, sum eisini var við í Føroyum.

Umframt at hava roynt landsdystir áður, hevur Óluva eisini vart málið hjá Neistanum í Europa-Cup. Nú spælir hon við StÍF, og har ætlar hon at halda fram.

– Eg ætli mær at gera nógv við tað í vetur. Í fjør og fyrraárið spældi eg bert háltv kappingarár hvørja

ferð, men nú skal tað vera. Eg havi sera góðan hug at spæla, og at tað gekk so væl í Grønlandi, hevur styrkt um góða hugin.

Tað besta

Óluva Djurhuus sigur seg vera ovfarna av, at avrikið í Grønlandi fór at vera so gott.

– Vit hava ikki vant nógv saman, og kunnu blíva nógv betri enn, men vit riggaðu óvænta væl saman. Bæði á vøllinum og uttanfyri vóru vit ein vælirkaðir eind, og tað gott grundarlag fyri at halda fram við landsliðnum, sigur hon.

– Og eg vóni eisini, at umstøður vera fyri at halda fram, tí eftir góða avrikið í Grønlandi er einki at annað at gera enn at hanga í.

Eins og hinir spælarnir var Óluva ovfarn av við-

ferðini tær fingi í Grønlandi.

– Hetta er nakað av tí besta eg havi upplivað. Vit vóru so góða viðferð, at vit klára aldri at bjóða teimum nakað líknandi í Føroyum.

ek

Óluva Djurhuus er einasti spælarin, sum er eftir av kvinnulandsliðnum, spældi móti Grønlandi fyri 16 árum síðani. Á grønlandska liðnum heaferð var eisini ein spælarin framvegis við

